22/01/2022

Τριάντα ένα χρόνια από την κοίμηση του Γέροντα Βησσαρίωνα του Αγαθωνίτη

/ Επικαιρότητα

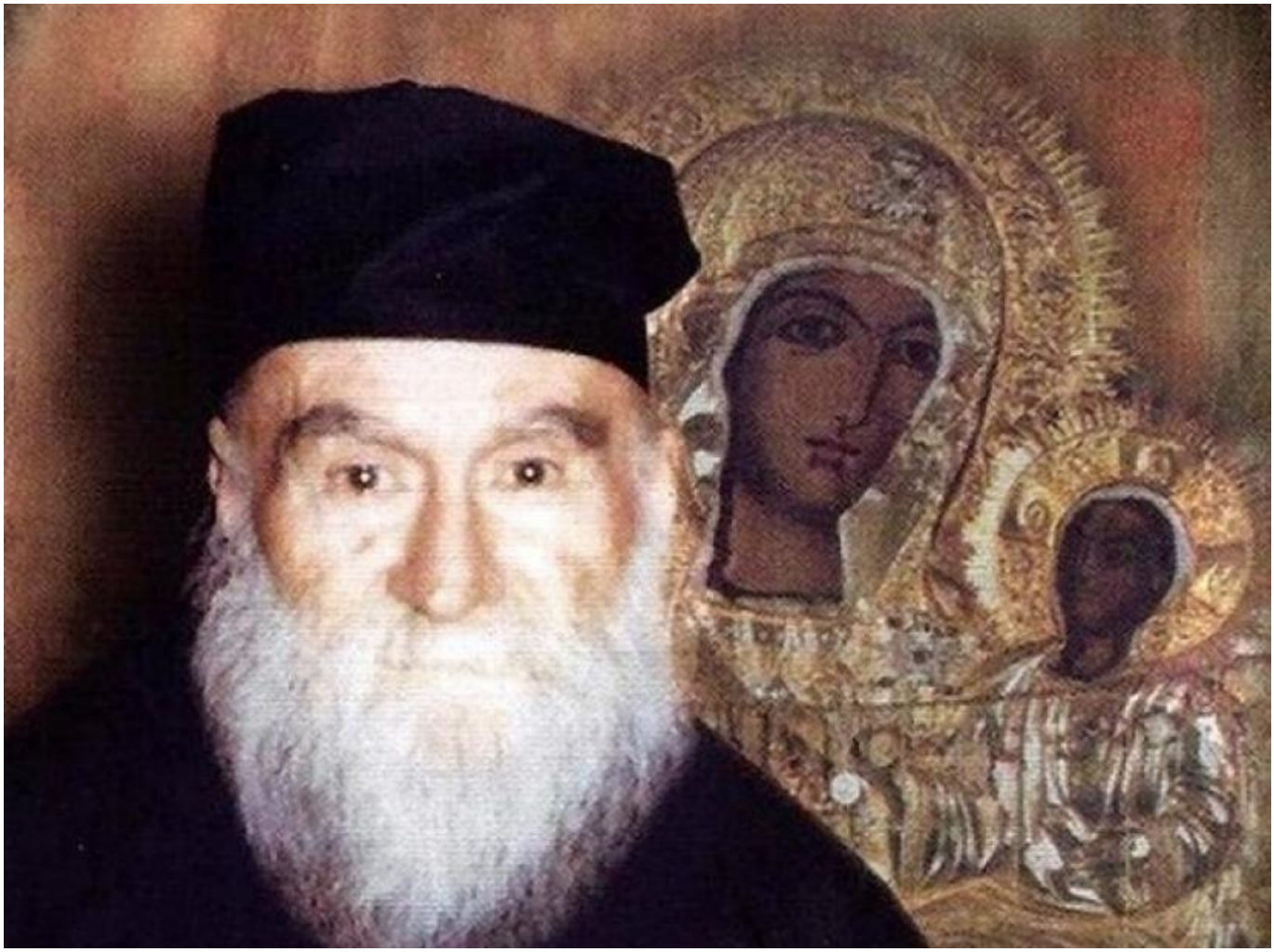

Ο Γέροντας Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης κοιμήθηκε οσιακά στις 22 Ιανουαρίου του 1991.

Τους αφανείς εργάτες του αμπελώνος του εμφανώς τους δοξάζει ο Κύριος, που με την παγγνωσία Του προγνωρίζει ότι θα γίνουν όμοιοι της εικόνος Του· αυτούς τους καλεί στην υπηρεσία Του και, αφού τους καθιστά δικαίους τους δοξάζει· «Ους εδικαίωσε τούτους και εδόξασε» (Ρωμ. η΄ 30).

Τέτοιο αφανή εργάτη στις ημέρες μας, που, αφού ανέβηκε τους αναβαθμούς από το «κατ’ εικόνα» στο «καθ’ ομοίωσιν», τον κατέστησε κληρονόμο της Βασιλείας Του δοξάζοντάς τον ταυτόχρονα με αφθαρσία του σκηνώματός του παρουσίασε ο

Κύριος τον Γέροντα Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη. Μη ξεχνάμε ότι «τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα» (Α΄ Κορίνθ. α΄ 28), τους άσημους και περιφρονημένους επιλέγει πάντοτε ο Θεός, για να αποδείξει τιποτένιους και ελάχιστους αυτούς που ο κόσμος θαυμάζει και προβάλλει ως πρότυπα της εφήμερης ζωής τους.

Η κοίμησή του

Ο π. Βησσαρίων ήταν καλά στην υγεία του σε γενικές γραμμές· δεν είχε μεγάλα προβλήματα υγείας. Είχε υποβληθεί σε μία εγχείρηση νεφρού, αλλά ήταν καλά. Στα τελευταία του ήρθαν η κόπωση, τα γεράματα· έπαθε κι ένα κρυολόγημα και νοσηλεύτηκε για λίγο στο Νοσοκομείο της Λαμίας, αλλά επειδή ήταν δύσκολη η κατάστασή του, τον πήγαν στο Νοσοκομείο «Σωτηρία», στην Αθήνα. Εκεί, παρ’ ότι τον βοήθησαν οι γιατροί, δεν μπόρεσε … ο καημένος λόγω των γηρατειών του να ξεπεράσει το πνευμονικό οίδημα· κι έτσι εν Κυρίω και με τη χάρη Του εκοιμήθη στις 22 Ιανουαρίου 1991.

Η είδηση του θανάτου του λύπησε κατάβαθα όλα τα πνευματικά παιδιά του· μάς συγκλόνισε. Εδώ στο μοναστήρι έπεσε μεγάλο πένθος. Όσον καιρό ήταν άρρωστος ο π. Βησσαρίων στην Αθήνα, ο γέροντας Γερμανός αγρυπνούσε δίπλα στο προσκέφαλό του, μέχρι πού του έκλεισε τα μάτια.

Το μοναστήρι εκείνες τις ημέρες ήταν ντυμένο στα λευκά, είχε 50-60 εκ. χιόνι· με δυσκολία ανέβηκε η νεκροφόρα. Όταν έφεραν τον γέροντα στο μοναστήρι, τον βάλαμε στην εκκλησία, όπου τον αφήσαμε δύο ημέρες, καθώς το επέτρεπε ο καιρός. Όλη την νύχτα και όλη την ημέρα περνούσε κόσμος πολύς να χαιρετήσει τον π. Βησσαρίωνα και να κλάψουν, όπως πιθανόν δεν θα έκλαιγαν στον πατέρα τους και την μητέρα τους. Έλαμπε το πρόσωπό του μέσα στο φέρετρο και το σώμα του ευωδίαζε.

Στις 24 Ιανουαρίου εψάλη η εξόδιος ακολουθία, χοροστατούντος του μητροπολίτη Δαμασκηνού. Ολιγόλογος τότε ο δεσπότης, με δάκρυα στα μάτια είπε: «Σήμερα κηδεύουμε έναν Άγιο!…». Λόγια προφητικά. Ξέρετε, ο δεσπότης εξομολογείτο στον π. Βησσαρίωνα. Τσάκισε η φωνή του, έβαλε τα κλάματα και σταμάτησε.

Αφού λόγω του χιονιού δεν μπορούσαμε να πάμε στο κοιμητήριο για να ενταφιάσουμε τον σεπτό γέροντά μας, πρότεινα στον ηγούμενο να τον κηδεύσουμε στα βαπτιστήρια, όπου υπήρχαν δύο δωμάτια προορισμένα για την εξομολόγηση· να τον πάμε στο εξομολογητήριο τιμητικά, μια και ήταν εξομολόγος. Έτσι βρέθηκε ο π. Βησσαρίων εκεί κάτω. Όλο τον καιρό πού βρισκόταν εκεί ο γέροντας, εμείς γνωρίζαμε ότι εκεί ήταν θαμμένος ένας Άγιος. Είχα γράψει κι ένα ποίημα στον

τάφο του, το οποίο τον περιγράφει.

Όλα αυτά τα χρόνια κατέβαιναν εκεί κάτω πολλοί άνθρωποι για να προσκυνήσουν· βρίσκαμε μέχρι και αφιερώματα. Αυτά δείχνουν την ευσέβεια του κόσμου και σε ποια θέση μέσα στην καρδιά τους είχαν τοποθετήσει από την πρώτη στιγμή τον π. Βησσαρίωνα. Αυτοί πού κατέβαιναν στον τάφο του προσεύχονταν και με τα αφιερώματά τους είχαν συνείδηση ότι προσφέρουν κάτι σε Άγιο, χωρίς να περιμένουν οποιοδήποτε σημείο για ν' αποδείξει την αγιότητά του. Πολλοί άνθρωποι μάς μίλησαν για θαυμαστές εμπειρίες και βιώματα πού είχαν στον τάφο του γέροντα. Πολλοί είχαν ταραχή μέσα στο σπίτι τους, μα είδαν τον π. Βησσαρίωνα στον ύπνο τους και ήρθε η γαλήνη πάλι στην οικογένειά τους, και πολλά άλλα.

Η εκταφή του άφθαρτου λειψάνου του

Αφού είδαμε ότι ο γέροντας τιμάται στον τάφο του, αποφασίσαμε να μην κάνουμε εκταφή, αλλά να αναβαθμίσουμε λίγο τα βαπτιστήρια, να περιποιηθούμε τον χώρο και να τον διαφυλάξουμε ως τόπο προσκυνηματικό.

Όμως οι τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Φθιώτιδος –προς την οποίαν από επταετίας είχαμε απευθύνει αίτημα να μάς βοηθήσει, γιατί το

μοναστήρι παρουσίαζε καθιζήσεις στην ανατολική πλευρά του– μάς είπαν ότι για να είναι σωστό το έργο έπρεπε να … γκρεμιστούν τα βαπτιστήρια, ώστε να γίνει η απαραίτητη στήριξη του μοναστηριού. Το κρίναμε λογικό, καθώς τα βαπτιστήρια εκ της καθιζήσεως δεν παρείχαν καμίαν ασφάλεια. **Είπαμε το «ναι», αλλά εκεί είχαμε τον τάφο του παππούλη.**

Κάναμε προσευχή και παρακαλέσαμε τον παππούλη να μάς επιτρέψει την εκταφή του. Έτσι, στις 3 Μαρτίου, όλοι οι αδελφοί μαζί πήγαμε κάτω, κάναμε τρισάγιο, ασπαστήκαμε τον τάφο του κι αρχίσαμε να αφαιρούμε τούβλα από την πλευρά του. Όταν έπεσαν τα πρώτα τούβλα, είδαμε ένα φέρετρο άθικτο, όπως το είχαμε βάλει. Συνέστησα προσοχή, για να μη χτυπηθεί το φέρετρο· το βγάλαμε έξω και το πήγαμε στο κοιμητήριο, ώστε να μαζέψουμε τα κόκκαλα του παππούλη. Ανοίγουμε το φέρετρο, σηκώνουμε το σάβανο και βλέπουμε το σώμα του άφθαρτο. Συγκλονιστήκαμε· γονατίσαμε κάτω, φιλήσαμε το φέρετρο και μετά το σηκώσαμε και το πήγαμε στον ναό.

Είχαμε αντιληφθεί ότι βρισκόμαστε μπροστά σ’ ένα θαυμαστό γεγονός. Κάπου το περιμέναμε κιόλας, αφού πιστεύαμε στην αγιότητά του. Αφού τον βάλαμε στον ναό, είπαμε ότι αυτό το βάρος δεν μπορούμε να το σηκώσουμε μόνοι μας και ότι πρέπει να καλέσουμε την Αγία Εκκλησία να έρθει να επιληφθεί της υποθέσεως.

Πήραμε αμέσως στο τηλέφωνο τον ποιμενάρχη μας, στον οποίον κάποτε είχα αναφέρει ότι ο παππούλης μου έλεγε πώς μπορεί και να τον βρούμε έτσι· εκείνος τότε με κοίταξε μειδιώντας, αλλά χωρίς να αντιδράσει· μου είπε μόνο πώς, αν δω κάτι θαυμαστό, να τον ειδοποιήσω αμέσως. Ο σεβασμιώτατος υπέστη ισχυρό σοκ, όταν του ανέφερα τί είχε συμβεί, κι έφθασε αμέσως στο μοναστήρι. Προσκύνησε, συγκινήθηκε· δεν είχε ξαναδεί κι αυτός κάτι τέτοιο. Μάς έδωσε οδηγίες, έκανε κάποιες υπηρεσιακές ενέργειες και ανέλαβε πλέον εκείνος την υπόθεση. Εμείς πήραμε το σκήνωμα και το τοποθετήσαμε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Τριάδος για να προστατεύεται, και έκτοτε τελούμε πλέον υπό τις εντολές της Εκκλησίας.

Ωστόσο, πώς να μη σκεφτεί κανείς ότι ο Θεός οικονόμησε την καθίζηση του μοναστηριού, και μάλιστα στη μεριά των βαπτιστηρίων, ώστε να μάς οδηγήσει στην εκταφή του π. Βησσαρίωνα και να μάς δώσει το σημείο Του με την αφθαρσία του σκηνώματός του; Άλλωστε, με κάπως παρόμοιο τρόπο –όπως θρυλλεί η παράδοσή μας- δεν οικονόμησε την ανακάλυψη της θαυματουργής εικόνας της Παναγίας της Αγάθωνης σε σπηλιά από τον όσιο Αγάθωνα, κτίτορα και προστάτη της Μονής μας;

Ο ήσυχος παππούλης με τη χάρη του Τριαδικού Θεού μας τάραξε το πανελλήνιο,

και όχι μόνον! Αυτός πού δεν μπορούσε σχεδόν να μιλήσει, έγινε παγκόσμια φωνή! Όπου θέλει ο Θεός, ενεργεί με τη χάρη Του και όλα τ' άλλα παραμερίζουν, όπως όταν μία αχτίδα φωτός μπαίνει μες στο σκοτάδι και το διαλύει. Μέχρι και της φύσης η τάξη νικάται, όπως ψάλλουμε στην Παναγία μας. Τί ορίζουν οι νόμοι της φύσης για έναν άνθρωπο πού πεθαίνει; Σε δύο, τρία, το πολύ πέντε χρόνια, θα βρεις ένα σώμα λιωμένο, και στην χειρότερη περίπτωση θα βρείς σάρκες και κόκαλα μαζί. Αλλά ύστερα από δεκαπέντε χρόνια να βρείς το σκήνωμα ενός ανθρώπου σε πλήρη συνοχή, απλώς συρρικνωμένο, αφυδατωμένο, να κρατά μάλιστα το Ιερό Ευαγγέλιο και να μην μπορείς να του το αποσπάσεις; Σαν να θέλει να πεί σε όλους, και ιδιαιτέρως σε μάς τους ιερείς, ότι ξεφύγαμε από το Ευαγγέλιο και διδάσκουμε αλλότρια πράγματα· σαν να μάς λέει ότι:

«Εδώ είναι για μάς η πηγή της αληθείας του Θεού. Κουβεντιάζουμε περί ανέμων και υδάτων· κατάφερε ο σατανάς να μάς πείσει να κουβεντιάζουμε για όλα τα άλλα και να μην κουβεντιάζουμε για τον Χριστό μας· περί άλλων τυρβάζουμε, αλλά ενός μόνον εστί χρεία. Ντρεπόμαστε να πούμε τις παραβολές του Κυρίου, τις θεωρούμε "φτωχές", ότι είναι μόνον για χαμηλού επιπέδου ανθρώπους. Όμως ας αναλογιστούμε πόσες ψυχές αυτές οι παραβολές ανέβασαν στον Παράδεισο! Δεν έχουμε την απλή φρόνηση να σκεφτούμε ότι τα λόγια πού είπε ο Κύριός μας δεν αντικαθίστανται με άλλα λόγια, λόγια του κόσμου τούτου;».

Αυτό, λοιπόν, θέλει να πεί ο παππούλης μας σε όλους εμάς τους ιερείς και μοναχούς, όχι από τον τάφο του, αλλά από τις ουράνιες νομές όπου μετά των Δικαίων και Αγίων του Θεού συγκαταλέγεται, για να μάς προστατέψει, προτρέποντάς μας:

«Γυρίστε πάλι στις γάργαρες πηγές της Πίστεως μας, στην Αγία Γραφή και στην Ιερά Παράδοση. Πάψτε να ασχολείσθε με τις κοσμικότητες και τα κοινωνικά ζητήματα, είναι άλλοι αρμόδιοι γι' αυτά τα θέματα· εσείς έχετε χρέος να οδηγήσετε τις ψυχές εις "νομάς σωτηρίους", ν' ανεβάσετε τον άνθρωπο από τη Γη στον Ουρανό!...».

Από το βιβλίο του μακαριστού Αρχιμανδρίτη π. Δμασκηνού Ζαχαράκη, Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης. Ο Ελεήμων πνευματικός

Δείτε επίσης:

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: Με τρεμάμενη φωνή για το άφθαρτο σκήνωμα του Γέροντος Βησσαριώνος του Αγαθωνίτου

Δείτε σήμερα στην PemptousiaTV το ντοκιμαντέρ «Γέρων Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» στις 16:05.